

z určitých důvodů (§ 9 pravidel t. j. bylo-li představení odřeknuto nebo přerušeno).

Platba dávky ze vstupného děje se dle § 8 pravidel tím způsobem, že pořadatel zábavy předloží vstupenky před konáním zábavy obecní radě k okolkování, a složí celou částku dávky připadající na vstupenky k okolkování předložené.

Návštěvníka zábavy postihuje dávka tím způsobem, že koupil si vstupenku okolkovanou a v ceně její zaplatil dávku z ní zaplacenou, neboť bez okolkované vstupenky nemá do zábavy přístupu (§§ 6, 10 pravidel).

Je-li však návštěvník dle vůle zákona skutečným nositelem dávky, a postihla-li jej dávka již zaplacením ceny za okolkovanou vstupenku, je jasno, že osvobození návštěvníka jakožto nositele dávky je myslitelné jen tehdy, jestliže osvobození bylo přiznáno již před konáním zábavy, a musí tím spíše právní předpoklady osvobození býti splněny již dříve, nežli zábava (představení) se konala. Z toho plyne, že i potvrzení min. škol., jež dle § 3 č. 4 jest předpokladem osvobození koncertů kvalifikovaných neb uznaných umělců hudebních (zpěvnic), musí býti nejen vydáno, nýbrž i vykázáno dříve než okolkovaných vstupenek bylo použito. To se však v daném případě nestalo.

Že by snad v případě dnešního sporu cena vstupenek byla pořadatelem kalkulována již vzhledem k očekávanému osvobození od dávky a že tedy návštěvníci koncertu vůbec dávkou nebyli postiženi, stížnost ani netvrdí, a soud neměl tedy důvodu řešiti právní situaci, která by v takovémto případě nastala.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4207.

Vojenské věci: I. Tím, že prezident republiky dekretem z 2. června 1923 schválil výnos mno č. 163.000/8 ai 1920, stal se výnos ten platnou normou. — II. Prezident republiky jest oprávněn, pokud určování pořadí příslušníků branné moci není upraveno zákonem, sám stanoviti všeobecné zásady, kterými se pořadí to řídí.

(Nález ze dne 8. prosince 1924 č. 280).

Prejudikatura: Boh. 1998, 2593 adm.

Věc: Josef E. v P. proti ministerstvu národní obrany stran služebního pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li, který měl služební pořadí ode dne 1. června 1914, a který byl v době od 1. prosince 1921 do 30. září 1922 na dovolené s čekáním, bylo výnosem mno ze 7. listopadu 1922 při přeložení do presenčního počtu stanoveno nové pořadí dnem 1. dubna 1915.

Žádosti st-lově za ponechání původního pořadí mno rozhodnutím z 15. října 1923 nevyhovělo z důvodu, že »doba ztrávená na dovolené s čekáním není podle ustanovení bodu 3) h) 4) výn. mno č. j. 163.000/8 odd. ex 1920 do pořadí započítatelná a proto se tato doba od původního pořadí odpočítává.

Stížnost do tohoto rozhodnutí k nss-u podaná, vytýká, že min. v. n. č. 163.000/8 odd. ex 1920, o který se nař. rozhodnutí opírá, nemá zákonného podkladu a nemůže býti tedy na újmu nabytým právům.

Nss neshledal stížnost důvodnou:

K odůvodnění uvedené výtky dovolává se stížnost na zdejší nál. Boh. 1998 adm., — jímž bylo v obdobném případě vysloveno, že v. n. č. 163.000/8 odd. ex 1920 není ústavní právní normou obecně závaznou a že jím tudíž nebyly dotčeny předpisy služební knihy vydané pro bývalou armádu rakouskou o tom, kdy má dovolená bez požitků nebo s čekatelným za následek změnu pořadí.

Stížnost však přehlíží, že od doby, kdy byl vydán uvedený zdejší náleze se právní stav změnil.

Nařídil totiž dekretem z 2. června 1923, uveřejněným pod článkem 281 v 33. části věcného věstníku mno president republiky k návrhu mno podle § 64 (1) odst. 10 úst. listiny, aby pro pořadí vojenských gážistů byly za platné a závazné a to ode dne jejich vydání pokládány výnosy mno v dekretu tom přesně označené, v prvé řadě výnos uveřejněný ve Věstníku věcném III č. 57 čl. 593, t. j. výnos ze 16. října 1920 č. 163/000/8, o nějž tu jde.

Tím, že jej president republiky schválil, stal se uvedený v. n. podle názoru, který nss vyslovil v nál. Boh. 2593 adm. i co do materiálního obsahu normou platnou a závaznou až do příštího vydání zákona materii tu upravujícího, neboť jak soud v uvedeném nálezu rozvedl, má president republiky podle § 64 č. 10 úst. listiny vrchní velitelství veškeré branné moci. K této vrchní velitelské moci náleží také vydávání všeobecných norem k uspořádání služby uvnitř branné moci. K vnitřním poměrům branné moci patří organizace armády a s ní ovšem i úprava poměru podřízenosti a nadřízenosti mezi jednotlivými příslušníky branné moci, důsledkem toho také úprava služebního pořadí, kterým se právě poměr podřízenosti a nadřízenosti mezi jednotlivými příslušníky branné moci určuje.

Z toho plyne, že president republiky jest ve smyslu § 64 č. 10 úst. listiny povolán a oprávněn aspoň potud, pokud určování pořadí příslušníků branné moci nebylo upraveno zákonem, sám stanoviti všeobecné zásady, jimiž se pořadí řídí.

Je-li tomu tak, nemůže se stížnost s účinkem odvolávati na normu vydanou pro býv. armádu rakouskou, poněvadž na místo této normy nastoupila nová norma presidentem republiky ústavně platně a závazně stanovená.

Poněvadž pak podle § 3) lit. h) bodu 4) této normy doba ztrávená na dovolené s čekáním se do pořadí nepočítá, nelze shledati, že by bylo v rozporu se zákonem nařikáné rozhodnutí, když st-li nezapočetlo do pořadí dobu, kterou nesporně na dovolené s čekáním ztrávil.

Jest tedy stížnost neodůvodněna a slušelo ji proto zamítnouti.

Č. 4208.

Policejní právo trestní: O skutkové povaze přestupků podle § 1339 o. z. o. a o pravomoci politických úřadů k jich trestání.

(Nález ze dne 8. prosince 1924 č. 1155).